

Šiame numeryje skaitykite

3 psl.

2017 m. IV ketvirčio geriausi ūkininkai pagal pieno kokybę ir produktyvumą

Jaunystės užmojai veda į priekį

4 psl.

Lydi lemtingi sutapimai

Lietuvos gražuolė ir darbštuoliai sūnūs – tėvų pasididžiavimas

Džiaugiasi vairuotojais-laborantais

5 psl.

Gyvenimą kuria savo rankomis

Sūnus žengia tėvo pėdomis

Pamilo gimtinę

Didžiuojasi savo gimtu kraštu

6 psl.

Darbšties ūkininkams išradingumo netrūksta

Sodybos puošmena – akmenys

Gandrų krašte kryžtaujai anūkė

7 psl.

Spėja ir ūkyje, ir miške

Leidžia Lietuvos pieno ūkių asociacija kartą per mėnesį, nuo 1995.09.23.

Pienininkystė

Negali vadovauti dideliui darbu žmogus, kuris pats tuo darbu netiki.

2018 01 23, Nr. 1 (243)

Geriausiams įmonės sėkmės kūrėjams – didžiausia pagarpa

Salė buvo įtraukta į įvairias daug šurmilio sukėlusias atrakcijas.

Praėjusių metų pabaigoje į Žemaitės dramos teatrą rinkosi geriausi „Žemaitijos pieno“ darbuotojai. Tai tradicinis renginys, kur kasmet pagerbiami ir padėkojama tiems kolektyvo nariams, su kuriais drauge kuriama savoji sėkmės įmonė – „Žemaitijos pienas“.

Algirdas Dačkevičius

Tik pravėrus teatro duris, visus lydėjo šypsena. Juk renginys – ne eilinis, o „Žemaitijos pieno“ garbė 2017! Fotografai laukė prie fotosienelės, kur buvo galima įsiamžinti su kolegomis ir įmonės padalinio vadovais, tuščiai neleido laiko iliuzionistas Algimantas Frankonis, susirinkusiuosius džiuginęs mikromagijos triukais,

skambėjo prekinių ženklų himnai.

Patogiai įsitaisius teatro kėdėse, scenos ekrane sušvito užrašas „Žemaitijos pieno“ garbė 2017“, o į sceną, apžergęs dviratį, įriedėjo renginio vedėjas aktorius Vytautas Rumšas jaunesnysis. Tokiai atrakcijai jis meistriškai surado pasiteisinimą, mat prisiminė romantiškus vaikystės laikus, praleistus pas „babūnelę“ kaime, kai matydavo sodiečius, gabenančius dviračiais pieno bidonėlius į supirkimo punktą.

Toliau magišką intrigą kūrė ir smalsumą kurstė iliuzionistas Algimantas Frankonis. Žinoma, ne vienas, o su iš salės pasikviestu šventės dalyviu, kurio 50 eurų banknotas vikriose iliuzionisto rankose

patyrė netikėčiausių ir iš pirmo žvilgsnio pragaištingų išbandymų, kol galiausiai buvo sveikutėlis rastas, perpjovus apelsiną...

Atėjo laikas į sceną pakviesti įmonės generalinį direktorių Robertą Pažemecką ir Personalo ir teisės direktorę Samantą Jasiūnaitę. Generalinis direktorius visus nuoširdžiai pasveikino su didžiosiomis metų šventėmis ir pasiūlydė darbuotojų kolektyvo narių indėliu į įmonės sėkmę, jiems padėjo už supratingumą ir palinkėjo siekti kuo geriausių bendrų darbo rezultatų ir 2018-aisiais metais.

(Nukelta į 2 ps.)

SVEIKINAME geriausius gruodžio mėnesio ūkininkus pagal pieno kokybę ir produktyvumą:

Pirmoje grupėje

Regina Kadžiulienė – Šiaudinių k., Vyžuonų sen., Utenos r. (per dieną parduoda nuo 50 iki 199 kg natūralaus pieno)
Prekinio pieno kiekis iš vienos karvės vidutiniškai per gruodį – 10 kg
Vidutinis prekinio pieno kiekis iš visų karvių per 2017 metus – 5098 kg

Antroje grupėje

Giedrius Lukauskas – Žutautų k., Žalgirio sen., Kretingos r. (per dieną parduoda nuo 200 iki 499 kg natūralaus pieno)
Prekinio pieno kiekis iš vienos karvės vidutiniškai per gruodį – 19 kg
Vidutinis prekinio pieno kiekis iš visų karvių per 2017 metus – 7516 kg

Trečioje grupėje

Vilius Pocius – Rotinėnų k., Ž.Kalvarijos mstl., Plungės r. (per dieną parduoda nuo 500 iki 999 kg natūralaus pieno)
Prekinio pieno kiekis iš vienos karvės vidutiniškai per gruodį – 21 kg
Vidutinis prekinio pieno kiekis iš visų karvių per 2017 metus – 4870 kg

Ketvirtoje grupėje

Ernesta Kasparavičienė – Kutaičių k., Lygumų sen., Pakruojo r. (per dieną parduoda nuo 1000 iki 1999 kg natūralaus pieno)
Prekinio pieno kiekis iš vienos karvės vidutiniškai per gruodį – 24 kg
Vidutinis prekinio pieno kiekis iš visų karvių per 2017 metus – 8527 kg

Penktoje grupėje

Petras Skrodenis – Trepų k., Skaudvilės sen., Tauragės r. (per dieną parduoda nuo 2000 kg ir daugiau natūralaus pieno)
Prekinio pieno kiekis iš vienos karvės vidutiniškai per gruodį – 25 kg
Vidutinis prekinio pieno kiekis iš visų karvių per 2017 metus – 7329 kg

Geriausio ekologiško pieno gamintojas

Pranciškus Razutis – Balsėnų k., Veiviržėnų sen., Klaipėdos r. (per dieną parduoda nuo 500 iki 999 kg natūralaus pieno)
Prekinio pieno kiekis iš vienos karvės vidutiniškai per gruodį – 16 kg
Vidutinis prekinio pieno kiekis iš visų karvių per 2017 metus – 6511 kg

Apie pieno sektoriaus būklę Europoje ir Lietuvoje

Eil. Nr.	ES valstybė narė	PVM tarifai		Faktiniai supirkto pieno rodikliai (2017 m. sausis-lapkritis, vidurkis)		Vidutiniškai nupirkta pieno iš vienos karvės per metus (kg/metai)	Karvių skaičius tūkstančiais vienety
		pieno produktams, (%)	perkamam žaliaviniam pienui, (%)	Riebumas (proc.)	Baltymingumas (proc.)		
1	2	3	4	5	6	7	8
1	Estija	20	20	3,92	3,39	8310	86
2	Italija (*standartinis 10%, o 8,8% kompensuoja valstybė)	4	*1,2	3,77	3,45	5230	2060
3	Jungtinė Karalystė	0	0	4,18	3,41	7574	1920
4	Latvija	21	21	4,11	3,36	5286	154
5	Lietuva	21	21	4,19	3,32	4942	286
6	Lenkija	5 ir 8	5	4,04	3,30	5150	2161
7	Nyderlandai (Olandija)	6	6	4,36	3,54	7985	1794
8	Prancūzija	5,5	5,5	3,99	3,24	6816	3630
9	Vokietija	7	7	4,08	3,44	7580	4218

**pastaba: 2016 metų Eurostat duomenys.

Lietuvos baziniai pieno riebumo ir baltymingumo rodikliai nustatyti 1998 m. ir galioja iki šiol: riebumas 3,4 (proc.), baltymingumas 3,00 (proc.)

Geriausiams įmonės sėkmės kūrėjams — didžiausia pagarba

(Atkelta iš 2 psl.)

„Džiugu šiandien būti kartu su jumis visais. Tikiu, kad pasiekti rezultatai yra dėka to, kad vieni kitus kasdien skatiname siekti to, kas iš pradžių atrodo neįmanoma.

riausi keliai į ilgalaikę įmonės sėkmę. Linkiu jums visiems dar daugiau žemaitiško užsispyrimo ir dar daugiau didžiųjų nuveiktų darbų kitamet!“ — sakė Personalo ir teisės direktorė.

Daugelis iš susirinkusiųjų galėjo

pasididžiuoti savo darbo rezultatais, scenos ekrane pamatę filmuotą medžiagą apie prekinių ženklų apdovanojimus šalies ir pasaulinėse parodose 2017-aisiais metais.

Prasidėjus geriausiųjų darbuotojų apdovanojimų ceremonijai, jie grupelėmis pakviesti į sceną. Darbuotojams ranką spaudė ir teikė dovanas generalinis direktorius Robertas Pažemeckas ir Personalo ir teisės direktorė Samanta Jasiūnaitė, o tuo metu ekrane prabėgo nuotraukos, supažindinančios su laureatais.

Atskirai pagerbti 2017-ųjų metų nominantai.

„Metų Sveikuoliu“ tapo Transporto skyriaus šaltkalvis-elektrokrautuvo vairuotojas Gediminas Petrauskas, „Metų Pavaduotoja“ — Eksperto skyriaus pardavimo vadybininkė industrijai Erika Einorė, „Metų Operatyvumu“ — Kauno filialo vadovas Evaldas Bagdonas, „Metų Iniciatoriumi“ — Sūrių-sviesto gamybos padalinio vadovė Renata Bučiuvienė, „Metų SAPI“ (sąžiningas, atsakingas, pareigingas, iniciatyvus) — Sausų pieno produktų gamybos padalinio technologas Domijonas

Renginio vedėjas Vytautas Rumšas jaunesnysis į sceną įriedėjo dviračiu.

Sako, kad dideli darbai negimsta be kelyje sutiktų iššūkių, kurie iš esmės ir skatina dar labiau pasitempti ir tuo pačiu išlikti kūrybingiems, randant naujų būdų kai senieji nebeveikia. Didžiuojusi būdama šios komandos dalimi. Komandos, kurios valia pasiekti tikslo ir garsinti įmonės prekinį ženklą yra stipresnė už bet kokią abejonę ar baimę neatrastiems horizontams.

Ačiū už tai, kad įkvėpiate savo pavyzdžiu — nuoširdžiai kasdien dirbate, nepasiduodate, kai būna sunkių dienų. Esate sąžiningi, pareigingi, atsakingi ir iniciatyvūs — pastebite galimybes, vadovaujate LEAN principais, siūlote Kaizen idėjas.

Ačiū, kad esate ir kuriate didžius dalykus kasdien, net jei iš pirmo žvilgsnio taip neatrodo. Jūsų nuveikti darbai ir atkaklumas yra tik-

Nuotaikingai koncertavo legendinė estrados dainininkų pora — Irena Starošaitė ir Žilvinas Žvagulis.

Šventės dalyvių pasveikino įmonės generalinis direktorius Robertas Pažemeckas. Šalia — Personalo ir teisės direktorė Samanta Jasiūnaitė.

Atvykusieji į šventę sutikti maloniomis dovanėlėmis.

Iliuzionistas Algimantas Frankonis triukais su kortomis linksmino šventės dalyvių.

Geriausi filialų darbuotojai po apdovanojimo.

Gedaminskas, „Metų Medžiotoju“ — Baltijos šalių tinklų pardavimo vadovas Dainius Dromantas, „Metų Patikimiausiu“ — Sausų pieno produktų gamybos padalinio inžinierius mechanikas Paulius Šarkevičius, „Metų Tvarkinguoju“ — Pirkimų skyriaus krovėjas Robertas Pareščius, „Metų Gelbėtoja“ — Klientų aptarnavimo padalinio vadovė Lina Vaitkienė, „Metų Naujoku“ — Sūrių-sviesto gamybos padalinio jaunesnysis technologas Paulius Rupeikis, „Metų Kaizen“ — Lydytų fasuotų sūrių gamybos padalinio mechanikas Steponas Antanavičius, „Metų Karjera“ — Vilniaus filialo logistikos vadybininkas Darius Gailiūnas, „Metų Žinių skrynia“ — Ekonomikos skyriaus vadovė Dalia Karalevičienė.

Tarp sveikinimų, o ir baigiantis renginiui, nuotaikingai koncertavo legendinė estrados dainininkų pora — Irena Starošaitė ir Žilvinas Žvagulis.

Po šventės nesijautė skubėsio namo, o tyrojo nuoširdus ir bičiuliškas šurmulyš, šnekučiuojantis ir vaišinantis teatro hole prie bendro stalo.

2017 m. IV ketvirčio geriausiai ūkininkai pagal pieno kokybę ir produktyvumą:

Genovaida Kelerienė

1-oje grupėje

(per dieną parduoda nuo 50 iki 199 kg natūralaus pieno)
Kapsudžių k., Žilbinų sen., Plungės r. Prekinio pieno kiekis iš vienos karvės vidutiniškai per 2017 m. IV ketvirtį – 13 kg Vidutinis prekinio pieno kiekis iš visų karvių per 2017 m. – 5061 kg

Antanas Jurevičius

2-oje grupėje

(per dieną parduoda nuo 200 iki 499 kg natūralaus pieno)
Kalniškių k., Kartenos sen., Kretingos r. Prekinio pieno kiekis iš vienos karvės vidutiniškai per 2017 m. IV ketvirtį – 11 kg Vidutinis prekinio pieno kiekis iš visų karvių per 2017 m. – 4544 kg

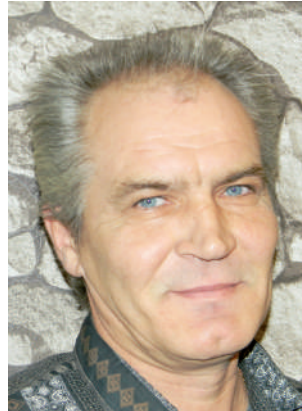
Rolanda Vasienė

3-oje grupėje

(per dieną parduoda nuo 500 iki 999 kg natūralaus pieno)
Drobūškių k., Varnių sen., Telšių r. Prekinio pieno kiekis iš vienos karvės vidutiniškai per 2017 m. IV ketvirtį – 23 kg Vidutinis prekinio pieno kiekis iš visų karvių per 2017 m. – 8665 kg

Bronislovas Jonikas

4-oje grupėje

(per dieną parduoda nuo 1000 iki 1999 kg natūralaus pieno)
Kontaučių k., Žilbinų sen., Plungės r. Prekinio pieno kiekis iš vienos karvės vidutiniškai per 2017 m. IV ketvirtį – 20 kg Vidutinis prekinio pieno kiekis iš visų karvių per 2017 m. – 7724 kg

Virginija Macijauskienė

5-oje grupėje

(per dieną parduoda nuo 2000 kg ir daugiau natūralaus pieno)
Šyšių k., Kintų sen., Šilutės r. Prekinio pieno kiekis iš vienos karvės vidutiniškai per 2017 m. IV ketvirtį – 14 kg Vidutinis prekinio pieno kiekis iš visų karvių per 2017 m. – 4924 kg

Inga Macaitytė

Geriausio ekologiško pieno gamintojas

Didkiemio k., Didkiemio sen., Šilalės r. Prekinio pieno kiekis iš vienos karvės vidutiniškai per 2017 m. IV ketvirtį – 14 kg Vidutinis prekinio pieno kiekis iš visų karvių per 2017 m. – 4309 kg

Jie švenčia neeilinį gimtadienį!

Sausį neeilinių gimtadienių sukaktis ir jubiliejus šventė trylika ūkininkų, pieną tiekiančių „Žemaitijos pienui“.

30 metų gimtadienius šventė **Artūras Savickis**, gyvenantis Telšių rajone, Degaičių seniūnijoje, Pasvaigės kaime ir **Donatas Valančius**, gyvenantis Tauragės rajone, Sartininkų kaime, Žygaičių seniūnijoje.

40 metų sukako **Birutei Kobcevienei** iš Telšių rajono Tryškių seniūnijos Dirmeikių kaimo.

50 metų jubiliejus pasitiko **Petras Macijauskas**, gyvenantis Pagėgių savivaldybėje, Lumpėnų seniūnijoje, Bardinų kaime; **Da-**

nutė Venckienė, gyvenanti Šilutės rajone, Juknaičių seniūnijoje, Pašyšių kaime; **Vaidas Kvedaris**, gyvenantis Šilutės rajone, Usėnų seniūnijoje, Užpelkių kaime ir **Egidija Sasnauskienė**, gyvenanti Šilutės rajone, Žemaitkiemio kaime.

60 metų gimtadienius šventė **Adomas Gervinskas** iš Skuodo rajono Daukšių kaimo; **Regina Šleinienė** iš Plungės rajono Rietavo seniūnijos Liolių kaimo; **Fabijonas Zemeckis** iš Plungės rajono Šateikių seniūnijos Aleksandravo kaimo ir **Kostancija Urbonienė** iš Rietavo seniūnijos Skroblio kaimo.

70-metį pasitiko **Aloyzas Kriauciūnas**, gyvenantis Mažeikių rajone, Vieksnių seniūnijoje, Gudų kaime.

80 metų šventė **Antanas Macas** iš Šilalės rajono Gubrių kaimo.

Jų pasveikinti atvyko „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo direktoriaus pavaduotoja Liudvina Skurdalienė, Lietuvos pieno ūkių asociacijos administracijos direktorė Rigilda Banienis, vadybininkai Valdas Adomauskas, Petras Kulvietis, Jolanta Lekienė, Karolina Kulvietienė, Martinas Markevičius ir Vidmantas Bajarūnas.

Gerb. Aloyzai Kriauciūnai,

Nuoširdžiai sveikiname Jus 70-ojo gimtadienio proga ir linkime dosniai su visais dailintis savo gyvenimiškąja išmintimi. Tegul Jus nuolatots lydi geras ūpas, puiki sveikata ir gyvenimo džiaugsmas.

Jaunystės užmojai veda į priekį

Labai sveikintina, kai jauni žmonės savarankiškai stoja prie ūkio vairo. Vienas iš tokių Artūras Savickis, įsikūręs Telšių rajono Degaičių seniūnijos Pasvaigės kaime.

Žinoma, ne vienas ūkininkauja. Visur šalia žmona Rasa, kuriai ne tik pienininkystės reikalai, bet ir šeimos židynys rūpi. Na ir kas, kad šiuo metu tėvams ir jų atžaloms – Dovydui su Migle – kiek ankšta klėtelyje gyventi, viskas laukia ateityje.

Šeima jau parinko vietą naujam namui statyti, išsikasė tvenkinį. O klėtėlė paliks kaip romantiškas statinys sodyboje. To senovinio akcento labai norėjo čia anksčiau ūkininkavusi Artūro mama Valentina, o šiuo metu įsikūrusi prie Alsedžių ežero.

Ji užsiminė, jog Artūras iš trejeto sūnų labiausiai nuo mažumės buvo prisirišęs prie ūkio. Mama pasakojo, kad ūkininkavimo pradžioje turėjo ožką. Pasirodo, ją jau būdamas pirmokas Artūras mokėjo pamelžti. „Labai rūpestingas būdavo su gyvulėliais, pamatęs žaizdotą karvės koją, nepabijodavo jos aptvarstyti“, – gyrė sūnų mama.

Artūras, pasirodo, miesto vaikas. Iki septynerių metų gyveno Tel-

šiuose, o į Pasvaigės kaimą atvyko drauge su tėvais. Čia ir šaknis įleido. „Prie rimtų ūkio darbų kibau nuo 17 metų, o savo ūkį įregistravau panašiai prieš dešimt metų – 2008–aisiais“, – sakė Artūras. Jo mama prisiminė sunkią ūkininkavimo pradžią, nes ji pateikė didelių iššūkių – įkurtuvės laukė šešiuose hektaruose krūmynų. Sūnus tęsė jos mintį, jog žemės įsigijimo problema nuolat nedavė ramybės. Kadangi šiame kaime buvo nemažai sodybų, tai jų sklypelius Artūras ir supirkinėjo. „Tapau nuolatiniu notaro klientu, kol ūkį sulipdžiau. O tvarkydamas žemės dokumentus ir išlaidų nemažai turėjau“, – kalbėjo pašnekovas.

Jaunų ūkininkų ūkis – ne bet koks, o ekologinis. Vadinasi, jam ir reikalavimai didesni. „Iš Savickių karvių bandos ekologinio pieno „Žemaitijos pieno“ bendrovė gamina ekologiškus produktus“, – gyrė pasvaigiškių ūkininkavimą atvykęs šeimininko pasveikinti su 30-uoju gimtadieniu „Žemaitijos

pieno“ Žaliavos pirkimo vadybininkas Valdas Adomauskas.

Meilę gyvuliams Artūras, ko gero, paveldėjo iš savo mamos, kurios profesija zootechnikė. Jai čia anksčiau ūkininkaujant buvo dalyvauta Pieno ir Nitratų direktyvų paramos programose. Sūnus sulaukė europinės paramos, dalyvaudamas Jaunojo ūkininko ir Žemės ūkio valdų modernizavimo programose. Žinoma, daug rei-

kejo ir savo lėšų įdėti ūkiui modernizuoti.

Nors ir jaunas, Artūrai praktiškumo netrūksta. Pastebėjo, kad šienainių ekonomiškiau ne vynioti į plėvelę, o dėti į kaupus, tai kitais metais tuo keliu eis toliau. Žinoma, patirties įgaunama konsultuojantis su vyresniais ūkininkais, daug vertingų žinių įgyjama įvairiuose seminaruose. Pašnekovas užsiminė, jog netruks vyks į seminarą, kur

bus nagrinėjama, kaip didinti pieno ūkio efektyvumą. Savo ūkį Artūras laiko mišriu: be piendavių, turi šiek tiek mėšinių galvijų, augina grūdinių kultūrų, žinoma, daugiausiai pašarams. Šiomet prasti orai lėmė, kad pavyko paruošti mažiau šiaudų kraikui.

Jauna šeima pagal galimybes ir savo laisvalaikį pasiplanuoja. Jau buvo išvykę į Kretą, o neseniai – ir į Turkiją.

Artūras su žmona Rasa ir mama Valentina.

Lydi lemtingi sutapimai

Rietavo seniūnijoje Liolių kaimas nuo Skroblio — beveik ranka pasiekiamas. Pirmajame gyvena Regina Šleinienė, o antrajame — Kostancija Urbonienė. Šias moteris nuo jaunumės lydi lemtingi sutapimai.

Sausį abi švenčia gimtadienius, buvo klasės draugės, o paskui Klaipėdoje pasirinko tą pačią zootechnikės-selekcinių profesiją. Ir kaimynus tuos pačius, kuriuos gyrė Kostancija, geru žodžiu Regina mini. Abiejų ūkių karvučių pienelis „teka“ į tą pačią — „Žemaitijos pieno“ bendrovę.

Regina dviese darbuojasi su savo sutuoktiniu Alvydu. Rūpindamiesi piendavėmis, jie turi savo gyvenimišką filosofiją. Sunegalavus gyvulio virškinimui, labai praverčia karčiojo kiečio arbata, vadinama metėlyne. Jie mano, kad geriausias ir sveikiausias pašaras — šienas. Ir šienainį į rulus su-

ka, kai žolė būna gerai apdžiūvusi. Pašarams sėja ir grūdinių kultūrų.

Regina ne iš karto pasuko į ūkininkavimą — apie dešimtmetį dirbo ligoninės Priėmimo kambaryje. Bet, pasak moters, gyvendama kaime, visą laiką turėjo piendavė. Jas iš pradžių drauge su vyru melžė rankomis, o kai karvučių padaugėjo, įsigijo melžimo aparatų.

Šeima paramos tegavo tik iš Pusiau natūrinio ūkio programos. Šiaip viską susikūrė savo rankomis. Alvydas ne tik puikiai apie techniką nusimano, bet ir drauge su svainiais gyvenamąjį namą re-

novavo. „Kai atėjome čia gyventi, buvo plikos sienos“, — prisiminė sutuoktiniai.

Šeima užaugino dvejetą dukrų — Inga ir Jurgą, kurios į ūkį nešizvalgo, o pasirinko miestietiškas profesijas. Penketas anūkų, panašu, kad apie gyvenimą kaime irgi nesvajoja.

Regina ir Alvydas dėl tokio jaunuomenės pasirinkimo labai neduoda ir patys sukasi kaip išmanydami. Šeima turi išsiklusius tvenkinį, tai Alvydui ten malonu laisvą valandėlę praleisti ir žvejojimą išbandyti, nes toks pomėgis — jam mieliausias.

Alvydas ir miške nepraeis pro įdomesnę medžio šaką, ypač gumbuotą. Nužievina ją ir tokia šaka tampa dekoratyvia sodybos aplinkos puošmena.

Regina ir Alvydas Šleiniai.

Lietuvos gražuolė ir darbštuoliai sūnūs — tėvų pasididžiavimas

Ūkininkų iš Skuodo rajono Gervinskų pavardė, ko gero, labiausiai išgarsėjo prieš septynerius metus. Tada jų dukra Ieva Gervinskaitė buvo tituluota „Mis Lietuva 2011“. O dabar drauge su tėvais ūkį garsina trejetas darbštuolių sūnų.

Ieva, jau būdama septyniolikametė, atsidūrė tarp Lietuvos gražiausių merginų elito. 2007-aisiais respublikiniame konkurse „Mis ūkininkaitė“ ji tapo Vicemis ir „Mis Publika“.

Saviraiškos ir tikslo siekimą mergina tikriausiai paveldėjo iš tėvų. Dar kolūkių gyvavimo laikais Adomas Gervinskas, įsikūręs Dauškių kaime ir darbavęs agronomu, vienas pirmųjų įkvėpė artėjančios Nepriklausomos Lietuvos dvelksmą. „Jau 1998 metais išėjau iš kolūčio, pasiimdamas žemės pagal Valstiečių ūkio įstatymą. Kai kas tuomet sakė, kad būsiu ir pirmasis kandidatas, kai lietuvius vėl trems į Sibirą“, — dabar jau šypsodamasis prisiminė anuometes šnekas Adomas.

Dar nebuvo atkurta Lietuvos nepriklausomybė, o A. Gervinskas savo rankose jau laikė „Valstybinį žemės nuosavybės aktą Nr.1“, pažymėtą 1990 metų sausio 31 diena. Taip jis tapo pirmuoju savo

Adomas Gervinskas.

krašte, nusprendusiu savarankiškai ūkininkauti.

Į pokalbį įsiterpusi žmona Violeta prisiminė pirmuosius ūkininkavimo vargus: ir kaip arkliuku į ganyklą pas karvutes vykdavo, ir

kaip pienelio bidonus, neturėdami šaldytuvo, į šaltą vandenį merkdavo.

Pasiaukojančiai kabindamiesi į gyvenimą, 2000-aisiais metais ūkininkai pasistatė naują fermą. O šiuo metu jų turi net ketvertą. Pakankamai užtenka vietos visiems ūkyje auginamiems galvijams. Žinoma, ūkininkavimo pradžioje dalyvauta tuometėse paramos programose.

Su šauniu darbu atėjo ir svarūs įvertinimai. 2006 metais Gervinskų pieno ūkis pateko tarp 10 ūkių Respublikoje, tiekiančių kokybiškiausią pieną „Žemaitijos pieno“ bendrovei. Tuomet lyderiams buvo dovanotos vėliavos su užrašu „Geriausias pienininkystės ūkis“. Tokia vėliava plevėsavo ir Gervinskų ūkyje.

Adomo Gervinsko nuotrauka ne kartą puikavosi „Pienininkystės“ laikraštyje, kur už geriausią pieno kokybę ir produktyvumą buvo pagerbiami savo grupių ketvirčio nugalėtojai. O konkurse „Metų ūkis“ pelnytos visos prizinės vietos.

Būdamas vienas iš produktyviausių Lietuvos pieno ūkių, Gervinskų pieno ūkis pirmaeilį dė-

mesį skiria veislininkystei gerinti ir priklauso Lietuvos galvijų veisėjų asociacijai (LGVA). Už produktyviausią karvių bandą (bandos dydis nuo 101 iki 150 karvių) A. Gervinskas pelnė padėkos raštą, kurį pasirašė LGVA direktorius Edvardas Gedgaudas.

Verta priminti, kad produktyvomis piendavėmis Gervinskų ūkis garsėjo ir anksčiau. Surengtame VŠĮ „Plėtros ir informacijos centras“ renginyje „Pienės 2014“, produktyviausia metų šalies karve buvo paskelbta A. Gervinsko augintinė — jos primilžis per metus siekė 11,18 tūkst. kg, kai 2013-aisiais šalies vidurkis buvo vos 6,766 tūkst. kg iš karvės.

Pasak A. Gervinsko, praėjusieji metai jų pienininkystės ūkiui irgi buvo geri — iš piendavė vidutiniškai melžė netoli 9 tūkst. kilogramų. Palaikomi tamprūs ryšiai ir su UAB „Gyvulių produktyvumo kontrolė“. Tai irgi liudija padėkos raštas už ilgametį nuosirdų ir sėkmingą bendradarbiavimą. Sunku išvardinti visus apdovanojimus darbštuoliams. Juos pavargo vardinti ir šeiminkas. Verta dar priminti patį naujausią — padėkos raštą „Už ilgalaikį, nepriekaištin-

gą ir pasiaukojamą darbą žemės ūkyje“, kurį pasirašė žemės ūkio ministras Bronius Markauskas, Seimo Kaimo reikalų komiteto pirmininkas Andriejus Stančikas ir LR Seimo narė Levutė Staniuvienė.

Prie visų ūkio laimėjimų — ryškus Gervinskų sūnų indėlis. Jeigu Ieva tėvoniją išgarsino savo grožiu, tai sūnūs Paulius, Andrius ir Adomas garsina puikiu darbu. Dvejetas iš jų gyvena drauge su tėvais, o Paulius važinėjasi į tėviškę iš Skuodo. Ūkis verčiasi ne vien pienininkyste. Grūdinkystė irgi išplėtota. „Turime net trejetą grūdų sandėlių“, — sakė šeiminkas.

Ir nors šiuo metu Adomui, kaip jis juokavo, reikia būti keliuose asmenyse — pirmininku, agronomu, zootechniku, veterinarijos gydytoju, buhalteriu, tiekėju — dėl savo pasirinkimo sąvarankiškai ūkininkauti nesigaili. Šeima įsikūrusi jaukiame name, šalia neseniai užtaurkto ledu blizgėjo tvenkinys. Kieme — jauki klėtėlė, kurioje gausu medžioklės trofėjų. Čia kabo Dauškių medžiotojų klubo „Gilzė“ diplomai jauniausiam medžiotojui Andriui Gervinskiui.

Džiaugiasi vairuotojais-laborantais

Kostancija Urbonienė neslepia, kad bendradarbiauti su „Žemaitijos pienu“ pradėjo dėka vairuotojos-laborantės Juzefos Liutkuvienės, vietinių maloniai vadinamos Juzike.

„Ir Juzefa, ir jos vyras Vidas Liutkus — labai puikūs vairuotojai-laborantai“, — sako Kostancija. Būtent Juzefa ją ir ištraukė iš bėdos, kai vienas pieno supirkimo kooperatyvas taip „sutvarkė“ pieno kokybinius rodiklius, kad jau atrodė nėra išeities ūkininkauti. Vairuotoja-laborantė nuvežė mėginius į Nepriklausomą pieno tyrimų laboratoriją, kur paaiškėjo, kad ūkininkės karvučių pienas kuo puikiausias.

„Jau senokai sėkmingai bendradarbiauju su „Žemaitijos pienu“ ir kitur niekur nesiruošiu eiti, tai pasakau ir užsukantiems kitų pieno perdirbimo įmonių vadybininkams“, —

energingai kalbėjo moteris. „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo vadybininkė Jolanta Lekienė pagyrė Urbonus už tai, kad jie stengiasi ūkininkauti taip, kad galėtų perdirbimo įmonei tiekti kuo geresnį pieną. Ūkininkai dalyvauja kasdienėje pieno mėginių atrinkimo tvarkoje ir yra tuo patenkinti.

Kostancijos tėviškė — Telsių rajone, Drobūksčiuose, o į Rietavo seniūnijos Skroblio kaimą atsikėlė drauge su tėvais. Jos tėvelis dirbo tuometinio ūkio gyvulininkystės fermose, gal tai ir nulėmė, kad mergina, baigusi vidurinę, Klaipėdoje įgijo zootechnikės-selekcinių profesiją.

Dabar savo ūkyje darbuojasi su vyru Feliksu, kuriam, be pienininkystės, ir visi žemės ūkio darbai bei technika rūpi.

Gerai, kad netoliese ganyklos, tai vasarą lengviau karvutes melžti. Ūkininkai nedaug tegavo europinės paramos. Dalyvavo tik Pieno direktyvų programoje, o techniką nusipirko patys. Šeima užaugino dvejetą atžalų. Dukra Vaiva mokytoja Klaipėdoje. Ji dėsto anglų kalbą, o laisvu laiku dirba gide. Veikli pedagogė yra užmezgusi ryšius su užsieniečiais, tai kartais nuvyksta į kokią svečią šalį pasidalinti patirtimi. Sūnus Tadas, nors yra įgijęs inžinieriaus elektriko profesiją, pakol kas darbuojasi Norvegijoje. Tačiau jo žvilgsnis vis dažniau krypta į Lietuvą, ir mama tiki,

Kostancija Urbonienė.

kad būtent savo šalyje jis ateityje sukurs šeimą.

Urbonai pasidžiaugė puikiais kaimynais, kuriais visuomet galima pasiremti — Artūru Jurkumi, Vytautu Jonušu ir jo sūnumi Nerijumi. V. Jonušas nepamainomas ir prie karvučių veršiamosi ar gyvulių negalių, nes puikiai išmano veterinariją. Zentas Tomas — irgi auksarankis — puikiai išmano apie elektrą ir dirba kitokius darbus.

Senelius aplanko dvejetas dukros atžalų — Oskaras ir Emilija.

Kostancija užsiminė apie savo pomėgius — ne tik gelėms, bet ir automobiliams. „Jau ne vieną mašinėlę nudėvėjau, o įsigyjant kitą, vyras niekuomet nepriekaištauja ir leidžia rinktis“, — šypsodamasi pasakojo moteris.

Didžiuojasi savo gimtu kraštu

Egidija Sasnauskienė, nė kiek neabejodama, kiekvienam gali pasakyti, jog Šilutės rajone, Žemaitkiemyje, gera gyventi.

„Daug kur tenka girdėti, kad kaimas prasigėres, o apie Žemaitkiemį to negalima pasakyti. Labai džiugu, kad čia kuriasi jaunos šeimos, rasdamos pagal savo pomėgius užsiėmimą“, — šypsodamasi kalbėjo Egidija. Ir bendruomenė čia šauni. Gražiai drauge sutiko 2018-uosius metus, ruošiamasi pažymėti Vasario 16-ąją, kai bus švenčiamas Nepriklausomos Lietuvos 100-metis. Bendruomenė ir savo himną turi.

Egidija ir Raimundas Sasnauskai — bendruomeniški žmonės. Ūkininkai savo lėšomis ir technika pasilygina kelią, kad per duobes nereikėtų dardėti. Nors šiemet orai ir labai nepalankūs, žiūrėk, palyginai duobes, jos ir vėlei po daržanų atsiveria, bet pastangos riedėti geresniu keliu dedamos.

Egidija užsiminė, jog apie dešimtmetį gyveno ir dirbo Kaune. „Dirbau įmonėje „Vilkas“ sukirpėja ir mokėjau kailių dirbinius siū-

ti“, — prisiminė moteris. Bet gimtasis kraštas traukė namo. Gimusi Lapynų kaime, netoliese Žemaitkiemio, ji su šeima atvyko į miestelį, kur gyvena mama Elena. Įsigijo vokiečių laikų didžiulį namą, kuriame anksčiau buvo parduotuvė ir biblioteka.

„Berenovuodami 1936 metais statytą namą, įsitikinome vokiškų plytų ilgaamžiškumu“, — pasakojo Egidija. Prie renovacijos darbų daug padėjo jos brolis Mindaugas. Žinoma, renovacija pateikė nemažai iššūkių. Ypač buvo keblu parinkti praktišką vietą spiraliniams laiptams. Dabar jie tapo tikra interjero puošmena, nes šeimnininkės sumanymu kaldinti turėklai pasislėpė po vijokliniais kambarinės gėlės lapais. Taip pastato viduje atsirado unikalus žiemą–vasarą žaliuojantis ir šeimnininkus laiptų pakopomis į viršų lydintis akcentas.

Ūkininkaujant reikėjo ir pastatų

gyvuliams laikyti. Ir čia prisijėjo nemažai paplušėti renovuojant tėvų tvartelį. Egidija užsiminė, jog jos tėvų šeimoje sukosi septynetas atžalų, bet ją ir brolių Mindaugą vienintelius patraukė žemės ūkis. Ir šiuo metu jie drauge ūkininkauja. „Ypač džiaugiuosi brolio dukromis Julija ir Ieva, kurios didelės pagalbininkės prie visų darbų. Prie jų prisijungia ir vienturtė mūsų dukra Emilija. Visos merginos moka traktoriuką vairuoti ir ypač noriai pagelbsti prie aplinkos puoselėjimo“, — šypsodamasi kalbėjo moteris. Visu technikos ūkiu rūpinasi sutuoktinis Raimundas. Jam daugiausiai darbų kliūva per šienapjūtę. Praėjusiais, nors ir nelengvais metais, pavyko paruošti kokybiškų pašarų. Tai, pasak „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo vadybininko Petro Kulviečio prisideda ir prie kokybiško pieno kokybės.

Sasnauskai pernai buvo kviečiami į geriausius ūkininkų, bendradarbiaujančių su „Žemaitijos pienu“, šventę Klaipėdoje ir apdovanoti už pasiektą didžiausią pažangą pienininkystės ūkyje pagal visus ver-

Egidija ir Raimundas Sasnauskai.

tinimo kriterijus per 2016 metus. Jie sėkmingai dalyvavo ir konkurse „Metų ūkis“, kuriame pelnė trečiąją vietą. Žaliavos pirkimo vadybininkas Petras Kulvietis pagyrė Sasnauskus už supratingumą dalyvaujant kasdienėje pieno mėginių atrinkimo tvarkoje ir sąžiningai bendradarbiaujant su žemaičių pieno perdirbimo įmone.

Egidija, prisiminusi praeitį ir šiame krašte gyvenusius vokiečius,

žavėjosi jų nuostata saugoti istorinę atmintį ir nepamiršti savo šaknų. „Atvyksta vokiečių gana gausokai, net autobusiukais, prisikrovę dviračių ir čia važinėjasi, džiaugdamiesi šiandieniu kraštu“, — pasakojo pašnekovė.

Moteris irgi nuoširdžiai džiaugiasi, kad gali gyventi unikaliame krašte, iš kurio be vargo gali pasiekti rajono centrą — Šilutę, taip pat Ventę ir uostamiestį.

Sūnus žengia tėvo pėdomis

Donatas Valančius — iš tų jaunų žmonių, kurie mato perspektyvą darbuodamiesi žemės ūkyje ir plėtodami pienininkystę.

Žinoma, gerą startą jam davė tėvas Rolandas Valančius. Donatas pasinaudojo europine Jaunojo ūkininko paramos programa. Pienėdavės laikomos modernioje, prieš septynerius metus pastatytoje fermoje. Kadangi Donatas nuo mažumės mėgsta konstruoti, taip pat motociklus, tai jam su žemės ūkio technika darbuotis ir ją prižiūrėti — vienas malonumas.

Jaunuolis, Sartininkuose baigęs mokyklą, toliau mokslo siekė Tauragės profesinio rengimo centre, kur įgijo technikos priežiūros verslo darbuotojo specialybę. Darbuotojis ne tik šauniai tvarkosi ūkyje, bet ir suranda laiko Natkiškių Zosės Petraitienės pagrindinėje

Donatas Valančius su tėčiu Rolandu.

mokykloje dirbti kūrė.

Šeima prisiruošia kokybiškų pašarų, kurie labai lemia pieno kokybę. Užtat Valančiai, nė kiek nedvejodami, pasirinko dalyvavi-

mą kasdienėje pieno mėginių atrinkimo tvarkoje.

Donatas ir jo žmona Laineta patenkinti gyvenimu kaime. Pora augina trejų metų dukrą Ievą.

Pamilo gimtinę

Antanas Macas iš Šilalės rajono Gubrių kaimo — sėslus žemaitis. Gimtoje vietoje teka jo visas gyvenimas. Jau ir 80-asis gimtadienis atėjo.

Ir jo tėviškė nuo dabartinės sodybos — visai netoliese. Šimtamečiame troboje užaugo penketas vaikų. Simbolinis skaičius „5“ Antaną lydi ir jo gyvenime. Šeimoje — taip pat penketas atžalų. Visi niekur toliau neišsilakstė: Vaclovas ir Romas darbuojasi Šilalėje, Arvydas ūkininkauja Laukuvos krašte, o Antanas gyvena Žadeikiuose. Jo darbovietė iš visų toliausiai — „Utenos mėsa“. „Pagrandukė“ Ingrida pasiliko su tėvais. Jos sutuoktinis Vidas, nors ir dirba Šilalės kultūros centre, prikimba prie visų ūkiškų darbų.

„Našlauju jau 22 metus, tai be dukters ir žento pagalbos būtų sunku išsiversti kad ir nedidelia-

Antanas Macas.

me ūkyje“, — sakė Antanas.

Senelis džiaugiasi 12 anūkių ir proanūkiu. Jie irgi niekur neišvyko iš Lietuvos, išskyrus vieną anūkę.

Kambaryje ant sienos kabo Ingridos dukters Akvilės nutapytas paveikslas. Mergina šiuo metu studijuoja Klaipėdoje. Jos broliukas Gvidas — dar septintokas. Kol buvo mažas, labai linko prie technikos, o pastaruoju metu jį domina jaunųjų šaulių veikla.

Antanas užsiminė, jog kolūkiniais laikais daug metų dirbo fermoje, o ir šiaip nuo jaunų dienų niekuomet nesėdėjo rankų sudėjęs. Taip ir gyvena, prie darbų talkinant dukrai ir žentui, savo tėvų žemėje, kuri simboliškai apglėbusi sodybą. Matyt, stipriai apglėbusi, kad iš jos išėjusios atžalos toli nuo gimtųjų vietų nenuklydo.

Gyvenimą kuria savo rankomis

Vaidas Kvedaris iš Šilutės rajono Usėnų seniūnijos Užpelkių kaimo gerai išmano ne tik žemdirbio amatą, bet ir yra puikus stalius. „Tarybiniais laikais esu dirbęs Klaipėdos restauravimo dirbtuvių staliumi, todėl man medžio darbai visuomet patinka“, — sakė Vaidas.

Į Užpelkių kaimą šeima atvyko 1991-aisiais metais. Čia įsigijo gana didžiulį namą, tačiau be stogo ir langų. Guodė bent tai, kad vokiečių laikų namas buvo tvirtos mūro sienų.

„Visus medžio, o ir mūro darbus savo rankomis įveikiau“, — pasakojo Vaidas. Originaliai renovuotas ir tvartas, iš tolo šviečiantis erdviais langais. „Didesnius langus įtačiau, kad mažiau reikėtų sienų mūryti“, — kalbėjo šeimnininkas.

Šiuo metu jo žmona Vilma darbuojasi Šilutės kredito unijos nutolusioje kasoje Usėnuose. Prie karvučių sutuoktiniai dažniausiai plūša dviese, o Vaidui dar atitenka visi žemės ūkio darbai, ypač pašarų ruošimas. Ūkininkai daly-

vauja kasdienėje pieno mėginių atrinkimo tvarkoje ir stengiasi „Žemaitijos pieno“ bendrovei tiekti kokybišką pieną. Netoliese Vaido ūkininkauja ir jo brolis Rolandas. „Žemaitijos pieno“ Žaliavos pirkimo vadybininkas Petras Kulvietis pasidžiaugė, kad broliai tiekia pieną žemaičių pieno perdirbimo įmonei.

Vaidas užsiminė, kad darbštumas jų šeimoje įgimtas. Net 80-metė jo mama, gyvenanti už šešeto kilometrų nuo Užpelkių, ne snūduriuoja, bet nepaliauja domėtis, kaip sekasi sūnams ūkininkauti.

Šeima užaugino dukrą Eglę, kuri šiais metais Šilutėje baigs gimnaziją. Mergina svajoja pasirinkti odontologės profesiją.

Vilma ir Vaidas Kvedariai su dukra Egle.

Darbštiesiems ūkininkams išradingumo netrūksta

Birutė ir Vladimiras Kobcevai iš Tryškių seniūnijos Dirmeikių kaimo nė kiek nenusiminė, kad Naujuosius metus teko švęsti be sniego. Ėmė ir žaliuojančioje vejoje šalia namo iš sienainio rulonų sukonstravo senį besmegenį, kuris ilgai džiugino praeivių akį.

Birutė ir Vladimiras Kobcevai su sūnumis ir krikštasiūniu.

Prie sodybos pasitinka Žemaitijos simbolis — meška. Nagingų meistrų kūrinys iš Šilalės krašto papuošė šeimininkų šulinį. Gyvenamasis namas irgi pagražėjęs. „Dekorui spalvas parinkau pati“, — sakė Birutė.

Tryškių kraštas — jos tėviškė. Moteriai, be kitų rūpesčių, tenka globoti savo senutėlę mamą. O tų rūpesčių — per akis. Vienai reikia nemažą bandą karvučių pamelžti. Prie jų sugaišta po 3 ryto ir vakaro valandas. Labiausiai nusitęsia vakariniai darbai, tai poil-

sio moteris dažniausiai nueina labai vėlai. Birutė viliasi, kad ateityje fermoje atsiras pieno linija, o šiuo metu melžia aparatais. Jos darbui palengvinti sutrukdo vienas ar kitas neatidėliotinas pirkiny. 2016 metais į kiemą atriedėjo naujas „John Deere“ traktorius. Pasirodo, jis buvo 300–asis, tai šeiminkė svečius ir „Dojus Agro“ sutiko su žemaitiškais cepelinais. „Apie tai rašė net „Ūkininko patarėjas“, — užsiminė ūkininkus aplankęs ir su garbiu gimtadienių pasveikinęs „Žemaitijos pieno“ Žalia-

vos pirkimo vadybininkas Valdas Adomauskas.

Kitas pirkiny — iš savo lėšų įsigytas kombainas, nes ūkininkai sėja apie 70 ha grūdinių kultūrų. Dabar moteris įsitikinusi, kad priartėjo ir jos eilė palengvinti darbą, modernizuojant fermą. „Kai sutiksiu 45–metį, manau, jau bus įrengta pieno linija“, — šypsodamas kalbėjo 40–ąjį gimtadienį atšventusi Birutė.

Šeiminkai užsiminė, jog daug lėšų pareikalavo ir namo renovacija. Anksčiau jame buvo par-

duotuvė ir gyveno net trejetas šeimų. Nors po rekonstrukcijos patatas neatpažįstamai pasikeitęs, sutuoktiniai mano, jog jam įrenginėti nuolat reikės lėšų.

Šeima augina dvejetą sūnų. Mantas — jau dešimtokas. Jis 2015 metais dalyvavo artojų varžybose ir buvo apdovanotas Lietuvos žemės ūkio konsultavimo tarnybos ir Ūkininkų sąjungos Telšių skyriaus padėkos raštais kaip jauniausias artojas. Vaikiną nuo mažumės labai traukia technika. „Galvos iš kabinos nesimatė, o jau čiupo traktoriaus vairą“, — sakė mama. Laisvalaikiu jis mėgsta futbolo kamuolį paspardyti, o ateityje save norėtų matyti lakūnu. Jaunėlis Andrius linkęs į muziką. Tėvai sugaišta nemažai laiko jį veždami į Seda, kur sūnus mokosi pūsti trimitą. Jau ir įvairiose dūdorių šventėse dalyvavo. Žinoma, džiugu, kai pamatai savo pomėgio rezultata.

Birutė labai pasidžiaugė ir savo krikšto sūnumi Tomu. Jis Aleksandro Stulginskio universitete studijuoja miškininkystę, greitai baigs magistrantūrą. „Nėra to darbo, kurio nesugebėtų įveikti Tomas: jis ne tik su technika dirba, bet, reikalui esant, ir karvutes yra melžęs“, — džiaugėsi krikštasiūniu krikštamotė. Tomas ne tik pats padeda, bet kartais ir su pagalbininku talkon parvyksta. O vasarą Vladimirui per šienapjūtę tik-

rai bėdų nebėra — juk pagalbon ateina net trejetas energingų vyrų.

Birutė užsiminė, jog kolūkio laikais fermoje melžė karves ir šėrė veršelius, o apie pasilikimą kaime nesvajojė. Viskas pasikeitė, kai sumainė aukso žiedus su Vladimiru.

Kobcevai dalyvavo Pieno ir Nitratų direktyvų programose, Žemės ūkio valdų modernizavimo keliuose etapuose. Tai leido jiems palengva judėti į priekį. Ūkininkai stengiasi rūpintis ir pieno kokybe. Jie dalyvauja kasdienėje pieno mėginių atrinkimo tvarkoje. Birutė užsiminė, jog šia naujove patenkinta, nes kiekvieną dieną mato ir gali lyginti pieno kokybinius rodiklius. Su „Žemaitijos pieno“ bendrove bičiuliauja jau 11 metų ir džiaugiasi sąžininga partneryste, laiku gaunamu atlygiu už parduotą pieną. O yra tekę ir pas nesąžiningus pieno supirkėjus papulti, todėl šią karčią pamoką visuomet prisimena.

Praėjusių metų pabaigoje darbštuoliai iš Tryškių krašto buvo pagerbti geriausių rajono ūkininkų šventėje Telšiuose. Jie pateko į konkurso „Metų ūkis 2017“ dešimtuką. „Po penkerių metų gal ir prizininkais tapsime“, — atsisveikindami nuotaikingai kalbėjo Birutė ir Vladimiras.

Sodybos puošmena — akmenys

Dalios ir Fabijono Zemeckiai iš Plungės rajono Šateikių seniūnijos Aleksandravo kaimo sodyba išsiskiria akmenine tvora ir rieduliais grįstu kiemu.

Neveltui darbščių ūkininkų sodyba pripažinta tarp gražiausių tvarkomų seniūnijoje. Šeiminkai sakė, kad čia stipri kaimo bendruomenė, o prie jos organizuojamų renginių Dalia ir Fabijonas mielai prisideda.

Namas, kuriame įsikūrę Zemeckiai, nė iš tolo neprimena kažkada čia stovėjusio „alytnamio“. „Reikėjo didelių rekonstrukcijos darbų, užtat dabar gyvename kaip mieste. Nėra bėdų ir dėl pastovios temperatūros palaikymo, nes pastatas šildomas iš automatizuoto katilo, kuriam naudoja-

mas dyzelinis kuras“, — pasakojo apie didelius pokyčius gyvenamajame name sodybos šeimininkas Fabijonas. Kolūkio gyvavimo laikais jis dirbo vairuotoju, o žmona Dalia — veterinarijos gydytoja.

Ūkininkai dalyvavo europinėse paramos programose, kibo į ūkio plėtrą. Dabar jų valdose — trejetas fermų. Ko tik nesiėmė: iš žmonių už pajus pirke rekonstravo, taip pat naujai statė. Vienur prisiglaudė piendavės, kitur — prieauglis, dar kitur — užtrūkusios karvės.

Ūkyje darbuojasi sūnus Vaidas. Jis anksčiau dalyvavo Jaunojo ūki-

ninko programoje.

Seneliai džiaugiasi puikiais anūkais, kurių vienas — jau 18-metis — padeda bočiui prie darbų.

Kuklūs šeimininkai nelabai norėjo pasakoti apie ūkio laimėjimus, tačiau prasitarė, kad konkurse „Metų ūkis“ yra pelnę trečiąją vietą. Šauniai darbuodamiesi, ir šiemet pasigamino visaverčių pašarų, tačiau labiau suvargę dorodami kukurūzus. Žinoma, šlapioje ganykloje vargo ir karvės.

Džiugu, kad sutuoktiniai nėra užsisklendę tarp ūkio darbų. Jų atmintyje dar gyvi kelionių įspūdžiai iš Barselonos, Portugalijos, Švedijos. Malonu ir savo šalyje — Palangoje ar Druskininkuose — pasišmonėti.

Dalia ir Fabijonas Zemeckiai.

Gandrų krašte krykštauja anūkėlė

Danutės Venckienės auksinio gimtadienio jubiliejus — tarsi dviguba šventė. Mat mėnesį prieš šv. Kalėdas, lapkričio 24–ąją, pasaulį išvydo pirmoji anūkėlė — Margarita.

Danutė Venckienė su dukra Simona, sūnumi Žilvinu ir anūkėle Margarita.

Ir nors Šilutės rajono Juknaičių seniūnijos Pašyšių kaime įsikūrusioje Venckų sodyboje gandraudzio nėra, bet šiame krašte nacionalinių paukščių, simboliškai nešančių šeimos pagausėjimą naujavedžiams, netrūksta.

Margaritos mamytė Simona — vyriausioji Venckų dukra. Apie ūkininkavimą anksčiau, ko gero, nesvajojė, nes pagal profesiją — statybų inžinierė. Bet gyvenimas viską surikiuoja savaip. Jos išrinktasis Egidijus — vienas iš stambiausių ūkininkų Usėnų seniūnijoje. Pasak „Žemaitijos pieno“ Žalios pirkimo vadybininko Petro Kulviečio, šis pieno ūkis per die-

na parduoda apie 2 tonas pieno.

Kita Venckų dukra Ilma įsikūrusi Klaipėdoje. Ji ten, baigusi ekonomiką, ir darbuojasi. Šiuo metu didžiausias tėvų pagalbininkas aštuntokas Žilvinas. Vaikinukas darbų neskirsto. Pasak jo, vienodai įdomu dirbti ir su technika, ir rūpintis gyvuliais. Draugiškas Žilvinas į talką prie darbų prisikviečia ir bendraamžių kaimynų — Tomą ir Jutą. Jaunieji vyrukai nepamainomi pagalbininkai sodybos šeimininkui Linui. Jis pagal profesiją — zootechnikas, todėl gyvulininkystės darbai — ne naujiena. Be to, Linas jau 25–erius metus darbuojasi priešgaisrinėje apsaugoje Žemaitijos Naumiestyje.

Šeima į Pašyšių kaimą atvyko 2001 metais. Čia rekonstravo gy-

venamąjį namą ir ūkininkų pastatus. Šeima, dalyvaudama Žemės ūkio valdų modernizavimo programoje, sulaukė europinės paramos. Darbštuoliai ūkininkai yra pelnę konkurso „Metų ūkis“ trečiosios vietos nominaciją.

„Stengiamės kiekvienais metais viską nors naujo įdiegti ūkyje“, — sakė Danutė. Ūkininkai, sumaniai darbuodamiesi, prisiruošė kokybiškų pašarų, jiems naudoja ir 20–yje ha užaugintas grūdines kultūras. Pieno kokybe perdirbėjai nesiskundžia.

Venckai suranda laiko ir atsikvėpti: nuvyksta į spektaklius ar koncertus Šilutėje, lankėsi Norvegijoje ir Vokietijoje. „Džiaugiamės, kad užauginome pamainą, kuria drąsiai galima pasikliauti“, — puikiai savo atžalų darbą įvertino tėvai.

Akcinė bendrovė „Žemaitijos pienas“ kviečia gambiausius Telšių, Klaipėdos ir Šilutės abiturientus bei studentus teikti prašymus dalyvauti vardinių AB „Žemaitijos pienas“ stipendijų konkurse:

* PARDAVIMŲ VADYBININKUS

* RINKODAROS SPECIALISTUS

* MECHANIKOS INŽINIERIUS

* AUTOMATIKOS INŽINIERIUS

* PROGRAMUOTOJUS

* GRAFIKOS DIZAINERIUS

* MAISTO TECHNOLOGUS

* CHEMIKUS

Detalesnė informacija el.p. atranka@zpienas.lt arba tiesiogiai, adresu Sedos g. 35, Telšiuose ir tel. +370 444 22318

ĮMONĖ SIŪLO:

Darbą vasaros laikotarpiu, sulaukus 16 metų;

Galimybę atlikti einamąją bei baigiamąją praktiką, rašyti baigiamuosius darbus AB „Žemaitijos pienas“ aktualiomis temomis;

Galimybę sieti savo ateitį ir karjerą su viena didžiausių Baltijos šalyse pieno perdirbimo įmonių, prisijungiant prie grupės įmonių bei užsienio filialų;

Dirbant su ilgametę patirtį turinčiais kolegomis, iš arti susipažinti su būsima specialybe.

Lietuvos pieno ūkių asociacijos narių dėmesiui (įmonės kodas 180878484)

Kviečiamas eilinis visuotinis narių susirinkimas, kuris vyks 2018 m. vasario 23 d. 10 val. Sedos g.35, Telšiuose. Registracijos pradžia 9.30 val.

Susirinkimo darbotvarkėje:

1. Asociacijos 2017 metų finansinės atskaitomybės tvirtinimas.
2. Asociacijos veiklos 2017 finansiniais metais ataskaitos tvirtinimas.
3. Asociacijos narių mokesčių dydžių 2018 m. tvirtinimas.
4. Kiti klausimai.

Prašome turėti asmens tapatybę patvirtinantį dokumentą. Su susirinkimo darbotvarkės medžiaga galima susipažinti nuo vasario 15 d. Asociacijos buveinėje, darbo valandomis. Neįvykus susirinkimui, pakartotinis susirinkimas bus šaukiamas 2018 m. kovo 13 d., laikas, darbotvarkė ir vieta nesikeičia.

Administracijos direktorė

Ūkininkų dėmesiui!

Pastebėję, jog Jūsų pieno šaldytuvo matuoklio fiksuojamas pieno kiekis nesutampa su „Žemaitijos pieno“ pienevežio skaitiklio parodymais, kreipkitės telefonu (8~444) 22344 arba (8~444) 22268.

Spėja ir ūkyje, ir miške

Petras Macijauskas iš Pagėgių savivaldybės Lumpėnų seniūnijos Bardinų kaimo spėja ir savo ūkyje, ir miške pasidaruoti.

Trauka miškui, ko gero, slypi Petro profesijoje. Jis — dailidė stalius.

Petras — šilutiškis, kilęs iš Liaučiu kaimo, o jo išrinktoji Rasa — iš Raseinių rajono Butkiškės kaimo. Jauni žmonės susipažino besimokydami Šilutės profesinėje technikos mokykloje.

Būsimasis ūkininkas augo gaušioje šeimoje, kurioje prie stalo sėsdavosi net 10 vaikų. Macijaus-

kų šeima gerokai kuklesnė — jone užaugo trejetas sūnų. Jie nepalikto tėvonijoje. Marius ir Dainius įsikūrė užsienyje, o Darius gyvena Pagėgiuose ir dirba gaisrininku. Seneliai negali pasigirti ir anūkių gausa — pakol kas jų turi trejetą.

Macijauskai pradėjo ūkininkauti 1992 metais. Iš pradžių melžė ketvertą karvių, o šiuo metu jų turi 27. Dar ir dvi dešimtis prieaug-

lio. Su „Žemaitijos pieno“ bendrove bendradarbiauti pradėjo gana seniai — panašiai prieš 23 metus.

Ūkininkai pasinaudojo europine parama dalyvaudami Pieno ir Nitratų direktyvų paramos programose. Prie svarbiausių darbų Macijauskai sulaukia draugiškų kaimynų Dariaus Jurgilo ir Edmundo Bendiko pagalbos. Žinoma, jiems atsilygina tuo pačiu.

Petro pomėgis — skaityti knygas, tačiau pastaruoju metu dėl darbų gausos retokai jas gali paimti į rankas.

Petras Macijauskas.

Pagerbti konkurso „Metų ūkis 2017“ dalyviai

Sveikinamas Jonas Lapinskas.

Sveikinamas Tadas Lukoševičius.

Tradiciškai surengta Telšių rajono žemdirbių metinė pagerbimo šventė. Darbštuolius ūkininkus pasveikino rajono valdžios atstovai. Jie palinkėjo žemdirbiams geresnių ateinančių metų ir padėkojo už darbšiomis rankomis sukurtas gėrybes, kurios laukiamos ant mūsų visų stalo.

Tarp dešimties „Metų ūkis 2017“ konkurso dalyvių buvo ir dvejetas ūkių, kurie bendradarbiauja su „Žemaitijos pieno“ bendrove. Jų šeimininkai Vida ir Algimantas Čejauskai iš Nevarėnų, Vladimiras ir Birutė Kobcevai iš Tryškių. Jiems, taip pat ir kitiems darbštaus dešimtuko dalyviams, suvenyrų nepagalėjo „Žemaitijos pieno“ bendrovė.

Šventėje įvairių institucijų padėkos raštais apdovanoti nemažai pieno ūkių šeimininkų — „Žemai-

tijos pieno“ partnerių. Tai Virgijūnija ir Pranciškus Platakiai iš Degaičių, Irena Venckienė iš Viešvėnų, Tadas Lukoševičius iš Gadūnavo, Alvydas Blažinauskis iš Upynos, Jonas Lapinskas iš Degaičių seniūnijų.

Darbštuolių pasveikinti atvyko ir rajono seniūnai. Šventinę nuotaiką kūrė Muzikos mokyklos auklėtiniai, o renginio pabaigoje pasižiūrėti herojinės komedijos „Ezopas“ pakvietė Kelmės mažojo teatro aktoriai.

„Žemaitijos pienui“ pienui tiekiančių ūkininkų dėmesiui!

Bendrovė sudaro galimybę Jums įsigyti inhibitorių nustatymo piene testų „SNAPduo ST Plus Test“. Pastarieji testai yra vienkartiniai, nereikalauja papildomos įrangos, testo atlikimo trukmė 6 minutės. Testo kaina 2 Eur/vnt. Pageidaujami įsigyti minėtų testų, kreipkitės į Žaliosios pirkimo vadybininką.

Parduoda

Techniką

Traktorius MTZ-82, 50 dalimis (variklis MTZ-80, greičių dėžė, liemuo, galinis tiltas, vairo kolonėlė, radiatoriai vandens-tepaliniai, kabina, galinės padangos 13,6/R38 (2 vnt.), 15,5/R38 (2 vnt.), galiniai ratlankiai, MTZ-kameros, tepaliniai siurbliai, paskirstytojai, lonžeronai, balkis, pakabos dalys — cilindrai, hidrauliniai vamzdžiai, kaptas, darbinis velenas, alkūninis velenas, kabinos-variklio ir galinio tilto dalys ir kt.). Visi mazgai geri, techniškai tvarkingi. Tel. 8~647 63185.

Traktorius: MTZ-80, MTZ-50 dalimis. Tel. 8~615 18911.

Priekabą 2PTS-4 (didžioji, ant žiedo), grėblį „Dobilas 3“. Tel. 8~615 28934.

Ruloninį presą „Welger double action 220 profi“, grėblį „Lely Hibiscus 805 Master“. Tel. 8~614 72091.

Traktorių JUMZ-6 (1988 m.), kultivatorių, akėčias. Kaina sutartinė. Tel. 8~699 32541.

Traktorių LTZ-55 (1999 m.), kuro cisterną (1000 l, plokščia). Tel. 8~680 89488.

Traktorių MTZ-820 (2012 m.) arba keičia į mažesnio galingumo (su priemoka). Tel. 8~611 66673.

Gyvulius

3 ponius (amžius nuo 1 iki 3 metų). Tel. 8~620 45518, Mažeikių r.

Kitas prekes

Pieno šaldytuvą WESTFALIA (550 l) ir melžimo aikštelę su originaliu varikliu. Tel. 8~656 90063.

Perka

Techniką

MTZ traktorių (gali būti su padargais, pageidautina priekiu varoma, su krautuvu). Tel. 8~674 51842.

Traktorius: MTZ-82, MTZ-80 (gali būti nevažiuojantys). Tel. 8~699 85531.

Naudotą žemės ūkio techniką, transportą (traktorius, kombainus, plūgus, presus, priekabas, automobilius, mikroautobusus, sunkvežimius). Tel. 8~623 55702.

30-ojo gimtadienio proga:

Laimą Kiaunytę (sausio 19 d.) — pardavėją kasininę (UAB „Čia Market“);
Aleksandrą Fiodorovą (sausio 13 d.) — pardavėją kasininę (UAB „Čia Market“);
Deimantę Stravinskaitę (sausio 26 d.) — pardavėją kasininę (UAB „Čia Market“).

35-ojo gimtadienio proga:

Voldemarą Gusčių (sausio 5 d.) — vairuotoją-ekspeditorių.

40-ojo gimtadienio proga:

Egidijų Jurkų (sausio 3 d.) — krautuvo vairuotoją;
Editą Urbonienę (sausio 22 d.) — parduotuvės vedėją (UAB „Čia Market“);
Editą Andriekienę (sausio 16 d.) — pardavėją kasininę (UAB „Čia Market“);
Marių Venckų (sausio 29 d.) — CIP operatorių.

45-ojo gimtadienio proga:

Jūratę Mauricienę (sausio 8 d.) — pardavėją kasininę.

50-ojo gimtadienio proga:

Vidą Videikienę (sausio 9 d.) — gamybos darbininkę;
Vytautą Narkevičių (sausio 7 d.) — vairuotoją-ekspeditorių;
Piotrą Ščiglo (sausio 1 d.) — vairuotoją-ekspeditorių;
Raimondą Šarkauską (sausio 31 d.) — statybos darbininkę;
Nijolę Levanauskienę (sausio 28 d.) — gamybos darbininkę;
Birutę Erciuvienę (sausio 29 d.) — pardavėją kasininę (UAB „Čia Market“);
Laimą Aukšorienę (sausio 25 d.) — pardavėją kasininę (UAB „Čia Market“).

55-ojo gimtadienio proga:

Dalią Alekniene (sausio 29 d.) — apskaitininkę;
Juožą Kačinską (sausio 24 d.) — krautuvo vairuotoją;
Aleksandrą Petrošų (sausio 18 d.) — operatorių;
Zitą Ponomarenkienę (sausio 31 d.) — pardavėją kasininę;
Albiną Januškevičių (sausio 22 d.) — mėsinkiną (UAB „Čia Market“).

60-ojo gimtadienio proga:

Aldoną Perminienę (sausio 7 d.) — meistrę;
Piotrą Stucencovą (sausio 17 d.) — vairuotoją-ekspeditorių;
Reginą Vitkienę (sausio 7 d.) — pardavėją kasininę (UAB „Čia Market“);
Gediminą Saltoną (sausio 24 d.) — krovėją (AB „Klaipėdos pienas“).

10 metų darbo sukakties proga:

Jolantą Kvietkauskienę (sausio 1 d.) — apsaugos darbuotoją;
Laimą Radzytę (sausio 4 d.) — gamybos darbininkę;
Andrių Vileitą (sausio 21 d.) — pardavimų vadybininką;
Stanislavą Rutę (sausio 10 d.) — autokrautuvo vairuotoją (ABF „Šilutės Rambynas“).

15 metų darbo sukakties proga:

Ingridą Bagvilaite (sausio 15 d.) — taros sandėlininkę;
Petrą Karpį (sausio 20 d.) — vairuotoją-ekspeditorių.

20 metų darbo sukakties proga:

Saulių Bulašą (sausio 23 d.) — šaltkalvį;
Algirdą Jucį (sausio 5 d.) — meistrą;
Reginą Saunorienę (sausio 1 d.) — pieno surinkėją;
Raimondą Labanauskienę (sausio 8 d.) — buhalterę.

30 metų darbo sukakties proga:

Romusą Jarulaitį (sausio 7 d.) — rinkos vadovą;
Bronių Karalių (sausio 7 d.) — operatorių;
Virginijų Žvirblį (sausio 18 d.) — vairuotoją-laborantą;
Vilmą Macienę (sausio 26 d.) — parduotuvės vedėją (UAB „Čia Market“).

35 metų darbo sukakties proga:

Danutę Šadbarienę (sausio 1 d.) — pieno surinkėją.

Kaitinėnai — iš paukščio skrydžio.

Dvasininkai padėjo „Žemaitijos pienui“

Jau 25-erius metus „Žemaitijos pieno“ bendrovė gardžiais pieno produktais remia Kaitinėnų parapijos senelių globos namus.

Ta proga, artėjant šv. Kalėdoms, „Žemaitijos pieno“ bendrovėje apsilankė Kaitinėnų parapijos klebonas, Šilalės dekanato dekanas, Kaitinėnų parapijos senelių globos namų direktorius Narsutis Petrikas. Dvasininkas nuoširdžiai padėjo įmonės vadovui Algirdui Paže-

Dvasininkų padėkos raštas įmonei ir jos vadovui.

meckui už ilgalaikę nuolatinę paramą ir įteikė padėkos raštą, kurį pasirašė Telšių vyskupas Kęstutis Kėvalas, o Senelių globos namų bendruomenės vardu — direktorius kunigas Narsutis Petrikas.

Malonų vizitą primins įmonei dovanotas Kaitinėnų miestelio paveikslas iš paukščio skrydžio.

Lydytam rūkytam sūrio užkandžiui „Rambyno“ — aukso medalis!

Vyriausybėje įvyko konkurso „Lietuvos metų gaminy 2017“ nugalėtojų apdovanojimo ceremonija. Jau 21 kartą Lietuvos pramonininkų konfederacijos rengiamas konkursas skirtas pagerbti reikšmingiausias, rinkoje pripažinimo sulaukusių produktus ir paslaugas. Pernai nugalėtojams įteikti 67 medaliai: 62 aukso ir 5 sidabro.

Ministras pirmininkas Saulius Skvernelis „Lietuvos metų gaminy 2017“ nugalėtojų apdovanojimo ceremonijoje pasveikino visus gamintojus ir eksportuotojus bei pasidžiaugė jų inovatyviais, sėkmingais sprendimais. Premjeras pabrėžė, kad labai svarbu atkreipti visuomenės dėmesį į Lietuvos gamintojų produkciją.

Lietuvos pramonininkų konfederacijos prezidentas Robertas Dargis pasidžiaugė, kad Lietuvos metų gaminio konkurse dalyvauja ne tik tradiciniai lietuviškos pramonės produktai, bet ir projektai bei inovatyvios paslaugos.

Vartotojų pasirinkimo tendencijos visame pasaulyje — sveikatai palankesni ir ekologiški produktai. Tarp „Metų gaminio“ medalininkų — nemažai būtent tokių gaminių.

Vienas iš jų, konkurse pelnęs aukso medalį, — „Žemaitijos pieno“ lydytas rūkytas sūrio užkandis RAMBYNO.

Žmonės, kurie nori užkandžiai sveikiau, palaiko aktyvų gyvenimo būdą ir linkę išbandyti naujoves, renka būtent sūrio užkandį RAMBYNO. Jo gamyboje nenaudojami konservantai, tirštikliai ar skonio stiprikliai. Tai garantuoja vartotojams visuomet įsigyti šviežią ir skanų užkandį. Švelnus alksnio dūmas, kuriuo kvėpia natūraliai rūkytas RAMBYNO sūrio dešrelės, taip ir traukia jas paragauti. Be to, natūralaus skonio RAMBYNO gali pasigirti, kad sudėtyje turi visame pasaulyje pripažinto kieto sūrio DŽIUGAS.

RAMBYNO — tai kalčio šaltinis, 100-ame gramų turintis iki 150 proc. rekomenduojamos paros normos. Tyrimai rodo, kad žmonės, gaunantys pakankamai kalčio, turi mažesnę tikimybę priaugti svorio, patirti insultą ar susidurti su virškinimo problemomis. Šis

užkandis — tai ir fosforo šaltinis, kuris suteikia energijos, sustiprina kaulų struktūrą ir padeda efektyviam raumenų darbui: jo 100-ame gramų rasite iki 143 proc. rekomenduojamos paros normos fosforo.

Tėveliai savo atžaloms turėtų pirmiausia pasiūlyti ne bulvių traškučių, o RAMBYNO sūrio dešrelių, nes jose 3 kartus daugiau baltymų, 1,5 karto mažiau riebalų ir kalorijų!

RAMBYNO yra idealus palydovas iškylių metu, keliaujant ar sportuojant, padedantis greitai atgauti prarastą jėgą, o sūrio užkandžius galima valgyti tik išėmus iš pakelio, be jokio papildomo paruošimo.

RAMBYNO yra tobulas užkandis serviruoti, kurį galima panaudoti vieno kėšnio sumuštinukams-vėrinukams gaminti arba patiekti kaip aperityvą šventiniam stalui.

„Žemaitijos pieno“ Produktų vystymo technologė Vaida Poškienė su Ministru pirmininku Sauliumi Skverneliu ir Lietuvos pramonininkų konfederacijos prezidentu Robertu Dargiu po apdovanojimo.

Leidžia: Lietuvos pieno ūkių asociacija.
 Luokės g. 73, LT-87140 Telšiai, Lietuva.
 Tel.: +370 444 22391, faksas +370 444 69210.
 El.paštas: LPUA.info@gmail.com www.lpu.lt

Redakcinė kolegija:
 Rigilda Baniėnė
 Mindaugas Čėjauskas
 Algirdas Dačkevičius

Spausdina Šiaulių „Titnago“ spaustuovė.
 2 sp. l. Leidžiamas
 nuo 1995 09 23, kartą per mėnesį.
 Tiražas 2300 egz.

Dar daugiau naujienų
 ir elektroninė parduotuvė
 www.dziugashouse.lt

Rašykite! Skambinkite!

Norintys pirkti ar parduoti galvijus, žemės ūkio techniką,
 kitas su ūkininkavimu susijusias prekes, ISSN 1648-777X
 galite kreiptis tel. +370 444 22391,
 el. paštu: lpu.info@gmail.com

www.lpu.lt

